

ת"פ 57623/07 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר סטרוסברג

בית משפט השלום בראשון לציון

28 נובמבר 2017

ת"פ 15-07-57623 מדינת ישראל נ'

סטרוסברג

בפני כב' השופטת הבכירה, שירלי דקל נוה

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלכסנדר סטרוסברג

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה: גב' נעמי נירנבלט (מתמחה) הנאשם וב"כ: עו"ד דמיטרי ברנסטיין

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו, בעבירה של פיצעה בנסיבות חמירות, לפי סעיף 334 יחיד עם סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי עבודות כתב האישום, ביום 1.6.13 פגש הנאשם את יבגני דיימנד (להלן: "יבגני") וא' ס' (להלן: "המתלון") בקיוסק סמוך לדירתו של הנאשם.

הנאשם הזמין את יבגני ואת המתלון לארוחה. השניים נענו בחיוב ועלו לדירתו של הנאשם, שם ישבו השלושה מסביב לשולחן במטבח, אכלו ושתו וודקה. בשלב מסוים חברתו של הנאשם, ילנה ברואן (להלן: "ילנה") יצא מהדר השינה וניגשה לשכת יחד עם השלושה מסביב לשולחן. המתלון אמר לנאם כי אין מעוניں שיילנה תשב עמו, העלה אותה והוסיף כי אין מחייב אותה.

או אז, נטל הנאשם סכין, חתר את המתלון בצווארו וגרם לו לחתק רוחבי בצוואר הקדמי, מתחת לסנטר, באורך של כ-7 ס"מ. המתלון נזח בהרדים מלאה ושותר כעבור יום מהאשפוז בבית החולים.

תסקרי שירות המבחן

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. בענינו של הנאשם התקבלו מספר תסקרים מטעם שירות המבחן. אפרט להלן את תמציתם:

על פי הבדיקה מיום 25.12.16, הנאשם בן 45, יליד אוזבקיסטן, גירוש ללא ילדים. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד, במהלך רכש מקצוע כרטן. הנאשם עלה לישראל בהיותו בן 19. הנאשם תיאר את השתלבותו בארץ כתקינה ומסר כי שמר על תפקידו ציבי במסגרת תעסוקה לאורור השנים.

שירותות המבחן מסר כי מהכרות קודמות עם הנאשם עליה כי ניהל אורח חיים שולי והתמכרותו. לדבריו, במסגרת צו מבנן משנת 2001 הופנה הנאשם לקבالت טיפול במסגרת היחידה לנפגעים סמיים. באותו מועד התרשם שירות המבחן כי הנאשם שיתף פעולה, נעזר בהליך הטיפולי והפסיק לשמש בסמים, אולם, לאחר מכן, הנאשם התמכר לאלכוהול, התמכרות שהלכה והתגברה בשנים האחרונות. הנאשם מסר כי כיום הוא נקי מכל סוג הסמים והאלכוהול, אף כי לא עבר תהליך גמילה מסודר.

בהתיחס לעבירה נשוא כתוב האישום, מסר הנאשם כי בעת ביצועה היה נתון תחת השפעת אלכוהול, צמצם את אחוריותו בגין פגיעה במתלון ולא ביטה אמפתיה כלפיו. שירות המבחן המלאץ לנԱנָטְמָן לפנות לטיפול ביחידה להתקשרות, אף שהנאשם הביע מוטיבציה נמוכה לכך, ביקש להפנותו לטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בתנאים משפחתיים וסביבתיים מורכבים, המאופיינים בהעדר גבולות ונורמות הנהגות שולית, ובHUDLER מקורות תמיכה והכוונה. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל חסכים רגשיים ניכרים, ערכיהם בעייתיים ומיזמינותם לקיום התנהלות ולהתמודדות עם קשיים. שירות המבחן העיריך כי הנאשם בעל דפוסים מופנים של התנהלות התמכרותית ועבריינית וקושי להכיר בקיומם של דפוסי התנהלות אלימים והרסניים באישיותו.

אשר לגורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות בעתיד, שכלל שירות המבחן את עברו הפלילי של הנאשם, השימוש/arוך השנים של הנאשם בחומרים פסикו-אקטיביים, קשייו להסתגל למוגרות, יכולתו הנמוכה לויסות דחפים והיעדר יכולת לביטוי אמפתיה. שירות המבחן סבר כי הנאשם לקח אחריות מינימאלית על העבירה והוסיף כי המוטיבציה של הנאשם לשינוי התנהגותו העבריתנית הינה נמוכה. עם זאת ציין שירות המבחן כי גורם מגביר סיכון לשיקום הינו התמדתו של הנאשם בעבודתו.

בشكلל הפרמטרים, העיריך שירות המבחן כי רמת הסיכון במצבו של הנאשם לשוב על התנהגות אלימה הינה גבוהה, וכי חומרתה, במידה וישוב לפעול באופן אלים, גבוהה גם כן. שירות המבחן סבר כי הנוכנות המועטה שה הנאשם מבטאקשר טיפולי הינה חיונית ומונעת משיקולי תוצאות ההליך המשפטי, ולא מתרך הבנת הבעייתיות של מצבו.

גורם סיכון נוסף ציין שירות המבחן הוא כי לאחר האירוע נשוא כתוב האישום, הנאשם שבעזרת אלכוהול. שירות המבחן העריך כי לא ניתן להקטין את הסיכון הנשקי מצדו של הנאשם לפחות לפגיעה חמורה חוזרת לאחר במסגרת התערבות טיפולית בקהילה, ומשכך לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו. עוד העיר שירות המבחן כי מסר מתחורי סוג ובריחים יצמצם את הסיכון לפגיעה חוזרת מצדו של הנאשם.

בtaskir המשלים מיום 19.1.17 נמסר כי הנאשם הגיע לפגישת היכרות ביחידת לטיפול בהOMICRN, ולפגישה עם הנורקולוג הגע שבו מוצי תחת השפעת אלכוהול. אף שהנאשם פנה לחידה לטיפול בהOMICRN, שירות המבחן לא

ראה בכך ביטוי אמיתי לקבالت עזרה או להפחחת רמת הסיכון הגבוהה הנש��פת ממנו. שירות המבחן הוסיף כי הנאשם מסר שאינו רואה בעיתיות בהתנהלותו באופן שחייב את ההערכה כי מדובר במוטיבציה נמוכה מצדו לטיפול, ולא חל כל שינוי במצבו של הנאשם.

בתסוקיר מיום 20.6.17 נמסר כי הנאשם החל בתהילך גמילה באשפוזית ושהה שם כשלושה שבועות. המשך הטיפול, כפי שהוצע על ידי היחיד לטיפול בהתמכרוויות, הוא ביצוע אבחון לנאשם. לאור האמור, המליץ שירות המבחן לדוחות את הדיוון בעניינו של הנאשם בשלושה חודשים, במהלךם תיבחן יכולתו של הנאשם להתמיד בתהילך.

בתסוקיר המשלים מיום 6.6.17 נמסר כי הנאשם מטופל ביחידה לטיפול בהתמכרוויות, לוקח חלק בפגישות פרטניות עם עובדת סוציאלית ובקבוצה לעזרה עצמית, משותף פעולה ונמצא נקי משתיית אלכוהול. צוין כי הנאשם נמצא נמצוא בתחילת דרכו הטיפול, קרי בשלב רגish וממועד לסכנה לחזרה לשימוש, ומשך הומלץ לדוחות את הדיוון באربעה חודשים.

מהתסוקיר המשלים מיום 17.8.17, עולה כי הנאשם עובד מזה כנעה במפעל כרתוך, מסגר ומתקין מטבחים ומתרור בשכירות עם בת זוגו מזה ארבעה חודשים, אותה הכיר בזמן שהותו באשפוזית.

בהתאם לתסוקיר, הנאשם המשיך את הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרוויות, מעריך את שמעונות הטיפול וראה את הקשר בין העבירה ומהוותה לבין התמכרוות לאLCOHOL. מודיעו שהתקבל מהיחידה לטיפול בהתמכרוויות עליה כי הנאשם מגיע לשיחות, עשויה בדיקות ומשתתף בקבוצה לעזרה עצמית. להערכת גורמי הטיפול, הנאשם צפוי לעבור הליך טיפול ארוך שיכלול הבנה عمוקה להשפעת האLCOHOL והסמים על חייו ועל מצבו. לאור האמור, התרשם שירות המבחן שה הנאשם עבר שניINI, מגלת מודעות בתהילך של שיקום, מקבל אחריות על מצבו, מבין את הפסול בעבירה ומוכן לשאת במחיריהם. כדי לא לקטוע את התהילך הטיפולי שיקומי בו החל הנאשם, המציג את הסיכון להישנות ביצוע עבירות מצדו, הומלץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן וכן להטיל עליו מסר שירותה בדרך של עבודות שירות, כעונש קונקרטי שימחייב לנאשם את אחראיו, הtentagotno האלימה וחומרתה.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טען כי מעשיו של הנאשם פגעו באופן חמור בערכיהם החברתיים המוגנים של שלמות הגוף, ביטחונו האישי של האדם וכבודו. ב"כ המאשימה טען כי מעשיו של הנאשם בוצעו על רקע של מה בכאן, בשל אמרה מעלהה של המתלוון. לדבריו, מדובר בתגובה קיצונית המלמדת על המסוכנות הנש��פת מהמ回事. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקת בית המשפט העליון, הקובעת כי יש צורך בענישה מוחשית וממשית כלפי מי שביצע עבירות אלימות, בפרט עבירות שנערכו תוך שימוש בסכין.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נע בין 12 ל-36 חודשים בפועל.

ב"כ המאשימה הפנה לרשום הפלילי של הנאשם, כולל שמוña הרשעות קודמות, בגין ריצה מספר מאסרים בפועל, וטען כי הדבר מלמד על כך שהעבירות היא דרך חייו של הנאשם.

ב"כ המאשימה הוסיף כי הודיעתו של הנאשם נועשתה לאחר שמיית העדים בתיק, ולכן לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם חסכון בזמן שיפוטי באופן מלא.

ב"כ המאשימה הפנה לתיקים שהוגשו בעניינו של הנאשם, טען כי התיקים הראשונים הציבו על חוסר נכונות מצד הנאשם להשתלב בתהליך טיפול, וכי רק לאחרונה שינה הנאשם את גישתו, וצין כי צפוי לו הליך טיפול ארוך. ב"כ המאשימה עתר להsheet על הנאשם מסר בפועל באמצעות הענישה לו טען, בנוסף למסר על תנאי ופיקוי למתلون.

ב"כ הנאשם טען כי יש לדחות את עתירת ב"כ המאשימה, הן לעניין מיקומו של הנאשם בתוכן המתחם. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם נמצא בעיצומו של הליך שיקומי, ועל כן יש לחזור לפחות ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בענישה צופה פנוי עתיד. ב"כ הנאשם הפנה לחולף הזמן מעת ביצוע העבירות. לדבריו, מהעדויות עליה כי עסקין באירוע בלתי מתוכנן, במסגרת הזמן הנוכחי הנאשם את המתلون וחברו לביתו, השלשה שתו לשוכרה, ולאחר מכן התפתח ביניהם ויכוח, במהלךו הנאשם פעל כמתואר בכתב האישום, והכל בשל צריכה מוגברת של אלכוהול.

ב"כ הנאשם הוסיף כי בהתאם לעדויות לאחר שענישה פצע את המתلون ושבב על הרצתה, המתلون תקף אותו באופן חמור, אף שלא היה מצוי בסכנה. ב"כ הנאשם הפנה לעמדת המתلون בעדותו לפיה אין לו טענות כלפי הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם לא זכר את האירוע בשל שכנותו, אך כששמע את עדות המתلون חזר בו מכפירתו והודה במינויו לו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא השתמש בסכינים שהיו על השולחן, אלא הביא סכין אותה עשה בעצמו כדי להראותה לחבריו, והדבר מלמד שלא התקoon מlacתילה לבצע את העבירה.

ב"כ הנאשם טען כי במועד ביצוע העבירה הנאשם היה מכור לטיפה המרה, ומספר הודשים לאחר ביצוע העבירה הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, בגיןה נגזר דיןו ל-24 חודשים מסר. לדבריו, מאז שה הנאשם שוחרר מסרו, לפני מעלה משנה, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, הוא עובד במקום קבוע עבודה מסודרת ומוצי במערכת>Zגית חדשה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נועד בין מספר חודשי מסר שיכל ויבוצעו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשים מסר בפועל, והפנה לפסיקה בה בתי המשפט הסתפקו בהטלת מסר בדרך של עבודות שירות. לטענת ב"כ הנאשם, הטלת מסר על הנאשם, אף אם ירצה בכך של עבודות שירות, תפגע בו, מאחר שהוא חזר למוטב, עובד ומשתכר, מצוי בזוגיות והחל בתהליך טיפול.

ב"כ הנאשם הוסיף כי אין הסבר לשינוי המשמעותי מצד המאשימה באשר למועד הגשת כתב האישום. בעוד שהאירוע נשוא כתב האישום התרחש ביום 13.6.13, כתב האישום הוגש לבית המשפט רק בחודש يول' 2015, אף שלא עסקין במקרה סביר, אלא בחקירה שהסתמימה במספר ימים לאחר האירוע. ב"כ הנאשם טען כי השימוש בהגשת כתב האישום פגע בנего, שכן במהלך תקופה זו ביצע עבירה נוספת בגיןה נספת בגיןה ונשפט וריצה עונש מסר בפועל, ولو המדינה הייתה מגישה את כתב האישום עת ריצה את מסרו, הרי שמצוות המשפט היה שונה. לגיטומו, רק בשל טעם זה יש מקום שבית המשפט יסטה ממתחם העונש ההולם לפחות.

בסיום טיעוני לעונש, ב"כ הנאשם טען כי יש לתת עדיפות לאינטראס השיקום, לחזור ממתחם העונש ההולם מטעם זה ומטעמים של הגנה מן הצדק והשיוי בהגשת כתב האישום, והפנה לפסיקה.

ב"כ הנאשם טען כי יש להסתפק בהטלת עונשה צופה פני עתיד ופיזיו למ��alon. לחלוfin, ביקש להשיט על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה.

ה הנאשם בדברו האחרון טען כי מצטרע על מעשי באירוע נשוא כתוב האישום.

דין והכרעה

4. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), שענינו הבניית שיקול הדעת בעונשה, על בית המשפט לעורך בחינה רב שלבית לצור גזירת העונש.

לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בעונשה, שהינו עקרון ההלימה, ככלומר, קיומ יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות העונשה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

הערכים החברתיים עליהם הוראת החוק להגן הם זכותו של כל אדם לחיים, לכבוד ולשלמות גופו. לצדיה של העבירה של פצעה בנסיבות חמירות קבוע המחוקק עד 6 שנים מאסר, על מנת להציג את חומרתה. בתא המשפט חזו וקבעו כי השיקול של מיגור תופעת האלים הוא אינטראס חשוב וראשון במעלה, וכך גם אינטראס הרתעה, הכולן הן את הרתעת היחיד והן את הרתעת הרבים, מפני נקיטת כוח ואלים לישוב מחולקות וסקסוכים, במטרה להגן על קורבנות העבירה.

חומרה יתרה יש לudge שבוצעה תוך שימוש בסכין. בתא המשפט חזו והציגו את הצורך במלחמה ב"תת תרבות הסכין". לעניין זה יפים של בית המשפט העליון בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נגד חסן** (10.11.09):

"**קיים אינטראס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלים לישוב מחולקות וסקסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצרכן לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחולקות וסקסוכים...**"

במקרה הנדון, על רקע ויכוח של מה בכר, עת הנאשם היה שרוי תחת השפעת אלכוהול, הוא תקף את המתalon בצווארו באמצעות סכין, וגרם לו לחתק רוחבי בצוואר הקדמי, דבר שהביא לניתחו של המתalon בהרדמה מלאה.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן ממשמעותי ומהותי, במיוחד לנוכח התוצאות החמורות שנגרמו למ��alon כתוצאה מפציעתו.

אשר לנسبות הקשורות לביצוע העבירה יש לציין את החטף המשמעותי שנגרם למתalon באורך של כ-7 ס"מ מתחת לסנטר. זאת ועוד, הנאשם אף היה עלול להסב למתalon נזק חמור בהרבה, במיוחד לנוכח מיקום החבלה בגוף והשימוש בסכין, ואף לגרום לו לנזק בלתי הפיך. הנאשם ביצע את העבירה בשל ויכוח סתמי ביןו לבין המתalon בוגר בת זוגו של הנאשם, והכל כשהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול, ולפי דבריו, מטעם זה הוא לא ذכר את מעשיו באירוע.

מדיניות הענישה בעבירות אלימות בהן נעשה שימוש פוגעני בנשק קר, כדוגמת סכין, מחמירה וכוללת, על פי רוב, עונשי מאסר בפועל. משך המאסר בפועל משתנה בהתאם לנسبות ביצוע העבירה, הנזק שנגרם וכן נסיבותו האישיות של העבריין. לעניין זה ראו - ע"פ 79/15 **קנדלקר נ' מדינת ישראל** (5.5.15), ע"פ 6176 שוק נ' מדינת ישראל (13.1.13), וכן ע"פ 2161/13 **חבי נ' מדינת ישראל** (16.5.13).

נוכח כל האמור, ובשים לב לערכם המוגנים שנפגעו, לנسبות הקשורות לביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נع בין 8 ל-24 חודשים בפועל וענישה נלוوية.

קביעת עונשו של הנאשם אינה קללה. Mach, מעשיו גרמו נזק ממשמעותי למתalon ומשכך הם מצדיקים ענישה ממשית, בהתאם למתחם הענישה שצווין לעיל. מאידך, מדובר בנאים אשר עשה צעדים הראשונים בהליך הטיפולי במסגרת הליך זה. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחזור לקוala מתחם הענישה, אם מצא כי "ה הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שיטתקם". בפסקת בית המשפט העליון נקבע כי "**על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמידה, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיטוף הפעולה שלו עם רשות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמייה והtagיות משפחתיות לצדו של הנאשם**" (רע"פ 13/7683 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14)).

指出 בהקשר זה כי בעבר הוטל על הנאשם צו מבנן, טופלה התמכרוותו לסתמים, אך לאחר מכן הוא שב לבצע עבירות ואך התמכר לאלכוהול.

לגישתי, סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום צריכה להיעשות על בסיס מוצק יותר מזה המצו בתסקיר השירות המבחן. עיון בתסקירים מעלה כי הנאשם ביצע את העבירה נשוא כתוב אישום זה זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר, עת היה מצוי בתחום השפעת אלכוהול. שני התסקירים הראשונים שהוגשו מעלים כי הנאשם לאלקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה, הביע מוכנות לקשר טיפולי בשל מניעים חיצוניים של תוכאות ההליך בלבד ולא מתוך הבנה של הבעייתיות במצבו. זאת ועוד, הנאשם אף הגיע לפגיעה על נركולוג היחידה לטיפול בתמכרוויות שהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל מבעיות בשליטה עצמית וביכולת לוויות דחפים, וכי נשקף ממנו סיכון ממשמעותי לפגעה חמורה חוזרת באחר. אמנם בתסקיריו האחרון שינה שירות המבחן את עמדתו הראשונית ביחס לנאים, מסר כי הנאשם שהוא מספר שבועות באשפוז, אינו עושה שימוש לרעה בא алкוהול, מטופל ביחידה לטיפול בתמכרוויות ומשתף פעולה עם ההליך הטיפולי, אולם אין סבורה כי די בכך כדי להורות על חריגה מתחם הענישה ההולם, כעתירת ב"כ הנאשם.

כמצין בהרחבה לעיל, מעשיו של הנאשם חמורים ביותר והוא עלולים להביא לקיפוח חייו של המתalon. מטאקייר שירות

המבחן עולה התמונה כי הנאשם מצוי בשלבים הראשונים של ההליך השיקומי למרות שהחל בו לפני מעל לחצי שנה, אף כי למרות שההיליכים המשפטיים בעניינו החלו עוד בשנת 2015, הנאשם עדין מתקשה בשום רגשותיו ובחיבור אליהם.

זאת ועוד, לנائم עבר פלילי מכבד הכלול שמנוה הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הטרדה, איוםים, מרמה וסמים, בגין ריצה מספר עונשי מאסר בפועל. יתר על כן, לאחר המקרה נשוא תיק זה, הנאשם שב וביצע עבירות נוספות של חבלה חמורה, איוםים, קליאת שוווא, הסגת גבול פלילית והטרדה באמצעות מתקן בזק, בגין ריצה מאסר בפועל לתקופה של שנתיים.

כמו כן הנאשם נעדר גורמי תמייה משפחתיים היכולים לשיעו לו לצלו בשלום את ההליך הטיפולי בו החל ולשמור את הישגיו הראשונים, זאת לפחות מנקודת היחסים הזוגית הטרייה עם חברתו, אף היא מכורה לשעבר.

עינתי בפסקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, אולם איני סבורה כי היא רלוונטית לתיק דנא, שכן מדובר בנסיבות שונות, ואפרט:

ב-ע"פ (מח' מרכז) 15-12-633309 **אפריאMOV נ' מדינת ישראל** (30.10.16) דובר בחריגה ממתחם הענישה ההולם בעבירות סמים, לאור הлик שיקומי שנמשך כשנתיים, במסגרתו שהה הנאשם בקהילה סגורה במשך שנה;

ב-ת"פ (שלום-פ"ת) 09-09-12335 **מדינת ישראל נ' כהן** (6.3.13) הדגיש בית המשפט כי מדובר בעונש חריג שהוטל על הנאשם בשל מצבו הרפואי המורכב, וכי בהיעדר נתון זה היה נגזר על הנאשם עונש מאסר ממשועוטי וממשי מאחורי סORG וברית.

ב-ת"פ (שלום-ת"א) 14-03-16096 **מדינת ישראל נ' קרווליבוב** (11.2.16) סבר בית המשפט כי יש מקום לסתות ממתחם העונש ההולם ממספר סיבות, ובכללן, הודייתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, העובדה שלמתلونן לא נגרמו חבלות כלשהן וכן בשל חלוף הזמן המשמעותי של ארבע שנים מעת האירוע ועד להגשת כתב האישום, כחלק הזמן לא היה תלוי בנאים. זאת ועוד, בתיק שלפני הנאשם הסב למתلونן נזק ממשועוטי שדרש ניתוח ואשפוז, הנאשם היה במשעיו רק במהלך ההוכחות בתיק ואף השיחוי היה קצר בהרבה ועמד על תקופה של כשנתיים בלבד מעת האירוע ועד להגשת כתב האישום.

ב-ת"פ (שלום-כ"ס) 14-05-36155 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (30.10.16) בית המשפט ציין כי כלל, נשוא השיחוי באידי ביטוי בתוך מתחם הענישה, וכי רק בשל השיחוי המשמעותי בין 6 שנים יש מקום לחריגה, זאת ועוד שבעניינו השיחוי בהגשת כתב האישום קצר בהרבה כאמור.

ב-ת"פ (מח' חיפה) 15-08-19002 **מדינת ישראל נ' חיימוב** (27.9.16) ציין בית המשפט המחויז כי סוגיות השיחוי צריכה לקבל ביטוי בתחום מתחם הענישה ההולם, והוסיף כי במצבים בהם חלוף הזמן הינו ממשועוטי ובلتוי סביר יהיה מקום לחרוג לקולא אף ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק.

זאת ועוד, יודגש כי בפסק דין הנ"ל לא עסכו כלל בעבירות אלימות חמורות, בשונה מהתיק ש לפניו.

יתר על כן, עיון בתזכיר חוק העונשין (הבנייה שיקול הדעת בענישה - תיקונים שונים), התשע"א-2015, מלמד כי המחוקק עיר לכך שיש צורך בתיקון החוקה והוספת מקרים בהם יוכל בית המשפט לצאת לקובלא ממתחם הענישה, ובכללם מקום בו חלף זמן ניכר במיוחד ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום. אולם, שעה שחוק העונשין לא תוקן הלאה למעשה, ונכון להיום ישנה התיחסות מפורשת של המחוקק במסגרת סעיף 40 יא (10) לחוק העונשין לשיקול חלוף הזמן כנисبة לקובלא בתוך מתחם העונש ההולם, אני סבורה כי אין מקום להורות על חריגה לקובלא במצב הדברים הקים זה.

ኖכח כל האמור לעיל, ובשים לב לאינטראס הציבורי בעבירה זו ובנסיבות ביצועה, אני סבורה כי יש לבחר את שיקולי הגמול והרטעה ועיקרו הלהימה על פני שיקולי השיקום, ולדוחות את עתירת ב"כ הנאשם להוראות על חריגה ממתחם העונש ההולם בענייננו. יחד עם זאת, אדגיש כי אתחשב בכךון זה בעת קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

אשר לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, יש להתחשב בהליך הטיפולי בו צעד הנאשם לאחרונה כמצion לעיל, בacr שלאחרונה הוא שומר על יציבות תעסוקתית (טל/2), בהודיעתו של הנאשם אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוט, בשים לב לכך כי ניתנה במהלך שמיעת ההוכחות בתיק, בשינוי מעת ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום בעניינו של הנאשם, שיקול והביא לפגיעה מסוימת בנאשם, לאחר שבמהלך התקופה שחלה עמד לדין שוב וגזר דיןו למאסר בגין עבירות נוספות ומואחרות יותר לעבירה נשוא תיק זה, בנטילת האחריות של הנאשם על מעשי ובעברו הפלילי המכוביד של הנאשם, בגיןו ריצה מספר עונשי מאסר בגין סורוג ובריח.

טרם סיום, יציין כי החלטתי להשיט על הנאשם פיצוי כספי מתון יחסית לטובת המטלון, בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם כעולה מהמסמכים שהגיש לעוני (טל/3 ו-טל/5), ולכך שהוא עתיד לרצות עונש מאסר בפועל.

סוף דבר

5. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשים מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים מיום שחררו ממאסר כל עבירות אלימות מסווג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים

מיום שחררו ממאסר כל עבירות אלימות מסווג עונן.

ד. פיצוי למתalon, עד תביעה 10, א ס, בסך 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופה בית המשפט ב- 4 תשלום חודשיים, שווים ורכזפים, החל מיום 1.1.18, וב-1 לכל חודש שאחריו, ויעבר על ידי המזKirות למתalon.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

טיפול במוצנים יעשה בהתאם להוראות החוק והדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודיע היום י' כסלו תשע"ח, 28/11/2017 במעמד הנוכחים.

ישראל דקל נוה, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לביקשת ב"כ הנאשם, אני מעכbat את ריצוי המאסר בפועל עד יום 11/1/2018, וככל שערכת הערעור לא תאריך את המועד, הנאשם יתייצב במועד זה בבית משפט הדרים עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעוזת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאמם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336

תנאי לעיכוב הביצוע אני קובעת את הערבויות הבאות:

הפקדה בסך 2,500 ש"ח;

ערבות עצמית בסך 5,000 ש"ח;

ערבותות צד ג' של גב' קרכיבן אלנה, ת.ז על סך 5,000 ש"ח.

ניתן בזאת צו עיקוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם לשנה שנה מהיום.

מצירות בית המשפט תשלוח עותק ההחלטה למשטרת הגבולות.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ח, 28/11/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לביקשת הנאשם, כתנאי לעיקוב ביצוע, יפקיד היום הנאשם סך של 1,500 ש"ח בנוסף לערבותות עצמית וערבותות צד ג'.
היתרה בסך 1,000 ש"ח תופקד עד ליום 30/11/2017 בשעה 12:00.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ח, 28/11/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת בכירה